

ΑΡΙΘΜΟΣ 879 /2017
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
(ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ)

Συγκροτήθηκε από τον Ειρηνοδίκη Πέτρο Νικάκη, που όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Ειρήνη Κόττα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17 Φεβρουαρίου 2017 για να δικάσει την εξής υπόθεση :

Των εναγόντων : 1. Μιχαήλ Ξυφάρά του Σταμάτη, ΔΕ Ειδικών Θεραπευτών, προσληφθέντος την 1/7/2002, με ΑΦΜ 032075680 και 2. Ιωάννας Μαντούκα του Χαραλάμπους, ΤΕ Κοινωνικών Λειτουργών, προσληφθείσας την 28/8/2006, με ΑΦΜ 061637485, αμφοτέρων κατοίκων Χαϊδαρίου (Λ. Αθηνών αρ. 374), οι οποίοι παραστάθηκαν διά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Βασιλείου Δ. Νικολετάκη (ΑΜ ΔΣΑ : 26152, Λ. Αλεξάνδρας αρ. 126 - Αθήνα).

Του εναγομένου : Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ», που εδρεύει στο Χαϊδάρι Αττικής (Λ. Αθηνών αρ. 360), νομίμως εκπροσωπούμενου, το οποίο παραστάθηκε διά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Δημητρίου Α. Πολέμη (ΑΜ ΔΣΑ 9972 – Πανεπιστημίου αρ. 56, Αθήνα).

Οι ενάγοντες ζήτησαν να γίνει δεκτή η από 21-12-2016 αγωγή τους, διαδικασίας εργατικών διαφορών, η οποία κατατέθηκε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με ειδικό αριθμό κατάθεσης (ΕΑΚ) 1357/22-12-2016 (ΓΑΚ : 57296). Για την συζήτηση της ένδικης αγωγής ορίστηκε δικάσιμος αυτή, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και παραστάθηκαν οι διάδικοι όπως πιο πάνω αναφέρεται.

Κατά την συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους. Το Δικαστήριο αφού άκουσε όσα περιέχονται στα πρακτικά,

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά την διάταξη του άρθ. 451 του Συντάγματος "οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου". Με την διάταξη αυτή δεν θεσπίζεται μόνο η ισότητα των Ελλήνων πολιτών έναντι του νόμου, αλλά και η έναντι αυτών ισότητα του νόμου, με την έννοια ότι ο νομοθέτης δεσμεύεται, όταν ρυθμίζει ουσιαστικά όμοια πράγματα, σχέσεις ή καταστάσεις που αφορούν περισσότερες κατηγορίες προσώπων, να μην εισάγει αδικαιολόγητες εξαιρέσεις και διακρίσεις, ρυθμίζοντας με τον τρόπο αυτόν τις εν λόγω καταστάσεις ανόμοια, εκτός αν η διαφορετική τους ρύθμιση επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, την ύπαρξη των οποίων ελέγχουν τα δικαστήρια (ΟΛΑΠ 11/2008, 31/2007, 3/2006 και 38/2005), μπορεί, όμως, ο νόμος να ρυθμίζει διαφορετικά για όμοιες σχέσεις ή καταστάσεις προσώπων που ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες λειτουργών ή υπαλλήλων ή εργαζομένων και δικαιολογείται η διάκριση αυτή, χωρίς να παραβιάζεται έτσι η αρχή της ισότητας (ΟΛΑΠ 3/2009). Κατά συνέπεια, αν γίνει από το νόμο ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλείεται από την ρύθμιση αυτή κατ' αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος

που επιβάλλει την ειδική μεταχείριση, η διάταξη αυτή που εισάγει την αδικαιολόγητη δυσμενή μεταχείριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. Τα παραπάνω ισχύουν και όταν η ειδική ρύθμιση αφορά μισθό, σύνταξη ή άλλη παροχή προς δημόσιο λειτουργό ή υπάλληλο και γενικά μισθωτό, στην περίπτωση δε που γίνεται αδικαιολόγητη διάκριση τα δικαστήρια επιδικάζουν την παροχή αυτήν και σε εκείνους που αδικαιολόγητα εξαιρούνται, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραβιάζεται από τη δικαστική εξουσία η αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που θεσπίζεται από τα αρθρ. 1, 26, 73 επ. και 87 επ. του Συντάγματος, αφού τα δικαστήρια στην περίπτωση αυτή υποχρεούνται σύμφωνα με τα αρθρ. 87 §§ 1 και 2, 93§4 και 120§2 του Συντ., να ασκήσουν έλεγχο στο έργο της νομοθετικής εξουσίας και να εφαρμόσουν σε όλη την έκταση την αρχή της ισότητας και με βάση την αρχή αυτή να καταλήξουν στην εφαρμογή του νόμου που περιέχει την ευμενή ρύθμιση. Εάν τα δικαστήρια περιορίζονταν να κηρύξουν μόνο την αντισυνταγματικότητα της διάταξης που εισάγει τη δυσμενή διάκριση, χωρίς να μπορούν να επεκτείνουν την ειδική ευμενή ρύθμιση και υπέρ εκείνου σε βάρος του οποίου έγινε η δυσμενής διάκριση, τότε θα παρέμενε η αντισυνταγματική ανισότητα και δεν θα έχει ουσιαστικό περιεχόμενο η ζητούμενη δικαστική προστασία. Αυτό δεν αντίκειται στο αρθρ. 80§1 του Συντ., κατά το οποίο "μισθός, σύνταξη, χορηγία ή αμοιβή ούτε εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Κράτους ούτε παρέχεται χωρίς οργανικό ή άλλο ειδικό νόμο", διότι ο νόμος υπάρχει και είναι αυτός που περιέχει την ευμενή διάταξη (ΟΛΑΠ 28/1992, 13/91, ΑΠ 22/2013 ΤΝΠΝομος).

Περαιτέρω, με το άρθρο 15 Ν. 4024/2011 (Επιδόματα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας και απομακρυσμένων παραμεθόριων περιοχών) ορίζεται ότι «Εκτός από το βασικό μισθό του υπαλλήλου, δύναται να χορηγηθεί επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα (150) ευρώ μηνιαίως. Οι δικαιούχοι του εν λόγω επιδόματος, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις χορήγησης του καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, η οποία εκδίδεται σε αποκλειστική προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου» (παρ. 1). Με το άρθρο 34 Ν.4354/2015 (ΦΕΚ Α 176/16.12.2015), το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 35 του αυτού νόμου, ισχύει από 1.1.2016, ορίζεται ότι: "Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται: " α. Οι διατάξεις των άρθρων 12 έως 25, 28, 29, 30 του Ν. 4024/2011, καθώς και οι κατ' εξουσιοδότηση αυτών εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις, και με την επιφύλαξη της παραγράφου στ' του άρθρου 33 του νόμου αυτού, του άρθρου 31 με την επιφύλαξη της περίπτωσης α' του άρθρου 33 του παρόντος και 32 με την επιφύλαξη της παραγράφου β' του άρθρου 33 του παρόντος". Κατά το άρθρο 18, δε, του Ν. 4354/2015, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 54 Ν.4384/2016, ΦΕΚ Α 78/26.4.2016 : «Το επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν. 4024/2011 εξακολουθεί να καταβάλλεται στο ίδιο ύψος, με τους ίδιους όρους και με τις ίδιες προϋποθέσεις στους δικαιούχους που έχουν οριστεί με τις υπουργικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των ανωτέρω διατάξεων, καθώς και αυτών του άρθρου 67 του ν. 4235/2014 (Α' 32), εκτός από τις περιπτώσεις πλήρους απαλλαγής από τα καθήκοντα ή την εργασία τους για συνδικαλιστικούς λόγους με την επιφύλαξη της επικείμενης ευθυγράμμισης του σχετικού καθεστώτος με την αντίστοιχη ευρωπαϊκή νομοθεσία έως τις 31.12.2017.» Με βάση την εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρ. 15 Ν. 4024/2011 εκδόθηκε η ΚΥΑ υπ' αριθμ. οικ. 2/16519/0022 (ΦΕΚ Β' 465/24-2-2012), στην οποία, ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής : «1. Καθορίζουμε το μηνιαίο επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας για τους μόνιμους και δόκιμους παλιπούς υπαλλήλους και υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου (ΙΔΑΧ - ΙΔΟΧ) του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού ανά κατηγορία ως εξής : α)

Κατηγορία Α' σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ. β) Κατηγορία Β' σε εβδομήντα (70) ευρώ. γ) Κατηγορία Γ' σε τριάντα πέντε (35) ευρώ. 2. Στην κατηγορία Α' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το προσωπικό νοσηλευτικής υπηρεσίας, εργαστηρίων και καθαριότητας, οι απασχολούμενοι αποκλειστικά σε ακτινολογικούς θαλάμους και εμφανίσεις, οι οδηγοί και βοηθοί ασθενοφόρων - διασώστες και οι συντηρητές πειραματόζων των Νοσοκομείων, των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας της Χώρας, του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.), των Κέντρων Υγείας, των Κέντρων Ψυχικής Υγείας, των Ν.Π.Δ.Δ. του Τομέα Πρόνοιας και των Αγροτικών Ιατρείων τα οποία υπάγονται στα Δημόσια Νοσοκομεία. Οι Θαλαμηγάλοι Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών....».

Με την ένδικη αγωγή οι ενάγοντες εκθέτουν ότι αμφότεροι είναι υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του αντιδίκου ΝΠΔΔ και απασχολούνται στην προαναφερόμενη για έκαστο ειδικότητα, από την ημερομηνία της πρόσληψής τους μέχρι και σήμερα στο Πρόγραμμα Φυλακών Κορυδαλλού, που υπόγεται στον Α' Συμβουλευτικό Σταθμό Ανδρών του «18ΑΝΩ». Ότι είναι οι μοναδικοί υπάλληλοι του αντιδίκου που απασχολούνται στο ψυχιατρικό κατόστημα των φυλακών Κορυδαλλού όπως και στο Νοσοκομείο Κρατουμένων Κορυδαλλού, αποκλειστικά από το ΨΝΑ-Δοφνί, με αντικείμενο απασχόλησής τους την πραγματοποίηση ατομικών ομαδικών συνεδριών συμβουλευτικού χαρακτήρα με τους κρατούμενους (υγείς και αρρώστους) των φυλακών Κορυδαλλού, κυρίως δε με τοξικομανείς. Ότι η αμοιβή τους διέπεται από 27-10-2011 από το ν. 4024/2011 και ότι ενώ οι συνάδελφοί τους, που παρέχουν την ίδια εργασία με αυτούς και ανήκουν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, λαμβάνουν το επίδομο επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, οι ίδιοι εξαιρέθηκαν, ανεπίτρεπτα και αυθαίρετα, της καταβολής του από το νομοθέτη. Περαιτέρω, οι ενάγοντες εκθέτουν ότι για την ίδια απτία και υπό την νομοθετική εξουσιοδότηση του άρθρου 15 Ν. 4024/2011 έχουν εκδοθεί οι αναφερόμενες στην αγωγή ΚΥΑ, με τις οποίες χορηγείται το επίδομο επίδομα σε συναδέλφους τους με πολύ πιο ευνοϊκές συνθήκες εργασίας και σίγουρα λιγότερο επικίνδυνες από τις δικές τους και ότι συνεπώς η εξαιρέσή τους από την χορήγηση του εν λόγω επιδόματος με μόνο το λόγο ότι η ειδικότητά τους δεν υπάγεται στη νοσηλευτική υπηρεσία του εναγομένου, είναι άνιση, αυθαίρετη, καταχρηστική και παράνομη. Ότι το αντίδικο οφείλει σε έκαστο εξ αυτών για την ανωτέρω αιτία το συνολικό ποσό των (από 27-10-2011 ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4024/2011 μέχρι και 31-12-16 = 62 μήνες X 150 ευρώ =) 9.300,00 ευρώ, το οποίο επικουρικώς αξιώνουν δυνάμει της ΑΚ 904, διότι το εναγόμενο πλούτισε αναίτια και αδικαιολόγητα εις βάρος της περιουσίας τους καθότι ωφελήθηκε το ποσό που θα έδινε σε άλλον εργαζόμενο με τους ίδιους όρους εργασίας με αυτούς. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό οι ενάγοντες ζητούν να υποχρεωθεί το αντίδικο όπως καταβάλει σε έκαστο εξ αυτών το ποσό των 9.300,00 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από το τέλος εκάστου μηνός μέσα στον οποίο γεννήθηκε εκάστη αξίωση και κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, άλλως από την επίδοση της αγωγής τους και άχρις εξοφλήσεως. Ζητούν, επίσης, οι ενάγοντες να κηρυχθεί προσωρινώς η εκδοθησόμενη απόφαση επειδή έχουν άμεσης ανάγκης των χρημάτων αυτών και να καταδικαστεί το εναγόμενο στη συνολική δικαστική τους δαπάνη.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η αγωγή αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου (άρθρ. 14 παρ. 1 εδ. α και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (άρθρ. 614 περ. 3, 621 ισχύοντος ΚΠολΔ καθώς η ένδικη αγωγή κατατέθηκε μετά την 1-1-2016, βλ. σχετικά άρθρο ένστο παρ. 2 Ν. 4335/2015), είναι, δε, νόμιμη, ερειδόμενη στις προαναφερόμενες

διατάξεις και σ' αυτές των άρθρων 648 επ., 340, 341, 345, 346, 353 ΑΚ, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ. Όμως, απαρριπτά ως μη νόμιμη τυγχάνει η επικουρική βάση της αγωγής από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό (άρθρ. 904 επ. ΑΚ), διότι, η αγωγή του αδικαιολόγητου πλουτισμού δύναται να ασκηθεί μόνο όταν λείπουν οι προϋποθέσεις της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία (αγωγή επιβοηθητικής φύσεως), αφού σε αντίθετη περίπτωση δεν μπορεί να γίνει λόγος για έλλειψη νόμιμης αιτίας (ΑΠ 1322/96 Δνη 38, 1044, ΕφΑθ 838/2001 Δνη 42,1417). Επομένως, ενόψει του ότι η βάση αυτή θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά με την κύρια βάση της αγωγής από τη σύμβαση (ΠΠρΚαλαμ 28/2001 Αρμ 2002, 1757), οι διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού δεν εφαρμόζονται, αφού η σχέση από την οποία είναι δυνατόν να προέλθει πλουτισμός στηρίζεται στο νόμο, ουδόλως δε προβάλλεται ισχυρισμός από τους ενάγοντες περί ακυρότητας αυτής ή λόγος από τον οποίο να προκύπτει ότι οι υπηρεσίες τους παρασχέθηκαν άνευ νομίμου αιτίας. Μη νόμιμο, επίσης, τυγχάνει και το παρεπόμενο αίτημα της επιδίκασης του γενικού νομίμου τόκου υπερημερίας επί των απαιτούμενων ποσών από την πάροδο κάθε μηνός, εντός του οποίου γεννήθηκαν οι επίδικες αξιώσεις των εναγόντων (σχ. η απόφαση του Α.Ε.Δ. υπ' αριθμ. 7/2011-ΤΝΠΝομος), διότι, από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 21 του Κώδικα Νόμων Δικών του Δημοσίου, 7 παρ. 2 ν.δ/τος 496/1974 "Περί λογιστικού των ν.π.δ.δ.", 340, 341, 345 και 346 ΑΚ, τόκοι οφείλονται πάντοτε από την επίδοση της (καταψηφιστικής) αγωγής που συνιστά όχληση για εκπλήρωση της οφειλής. Πρέπει, επομένως, η κρινόμενη αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, δεδομένου ότι για το παραδεκτό της συζητήσεως δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού εσσήμου λόγω του ύψους του αιτούμενου από έκαστο των εναγόντων ποσού (άρθρ. 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως τροποποιήθηκε με την διάταξη του άρθρ. 6 παρ. 17 Ν. 2479/1997 – ΦΕΚ Α' 67/1997).

Το εναγόμενο νηδδ αρνήθηκε την αγωγή και προέβαλε, με δήλωση του ως άνω πληρεξουσίου δικηγόρου, που καταχωρήθηκε στα ταυτορίθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, την ένσταση παραγραφής, ισχυριζόμενο, με τις προτάσεις του, ότι οι αγωγικές αξιώσεις των ετών 2011 έως 2013 έχουν υποκύψει στη διετή παραγραφή του άρθρου 48 παρ.3 του ΝΔ 496/1974 διότι από του τέλους του έτους (31-12-2013) κατά το οποίο οι αξιώσεις αυτές εγεννήθησαν και κατέστησαν δικαστικά επιδιώξιμες μέχρι και την ημερομηνία άσκησης της ένδικης αγωγής (21-12-2016), παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο της διετίας και η οριζόμενη με τις διατάξεις του ανωτέρω ν.δ/τος διετής παραγραφή είχε ήδη συμπληρωθεί κατά την 31-12-2013. Η ανωτέρω ένσταση, η οποία προβάλλεται παραδεκτά και νόμιμα (άρθρ. 591 παρ. 1 στοιχ. δ ΚΠολΔ, 48 παρ. 3 ως άνω ν.δ/τος), θα ερευνηθεί στη συνέχεια αναφορικά με την ουσιαστική βασιμότητά της.

Σύμφωνα με το άρθρ. 48 παρ. 3 Ν.Δ/τος 496/1974 «Λογιστικό των ΝΠΔΔ» (ΦΕΚ Α' τ. 204), ο χρόνος παραγραφής των κατά του νομικού προσώπου αξιώσεων των υπαλλήλων τούτου, που συνδέονται με αυτό με σχέση δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, από καθυστερούμενες αποδοχές ή άλλες πάσης φύσεως απολαβές ή αποζημιώσεις από αδικαιολόγητο πλουτισμό είναι δύο ετών. Το άρθρ. 49, δε, του ιδίου-Ν.Δ/τος, ορίζει ότι η παραγραφή αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο γεννήθηκε η αξίωση και είναι δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. Η θέσπιση της διετούς αυτής παραγραφής, η οποία λαμβάνεται υπόψη και αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο (άρθρ. 52 ιδίου ως άνω Ν.Δ/τος), έχει κριθεί ότι δεν αντίκειται στην κατοχυρούμενη από το άρθρο 4 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, αφού η διαφορετική ρύθμιση δικαιολογείται από τη φύση των πιο πάνω αξιώσεων και την ανάγκη ταχείας εκκαθαρίσεως των σχετικών υποχρεώσεων των Ν.Π.Δ.Δ., στην οικονομική κατάσταση των οποίων συμβάλλουν οι φορολογούμενοι πολίτες με την

καταβολή φόρων. Ακόμη η θέσπιση διαφορετικού χρόνου παραγραφής κατά κατηγορία αξιώσεων ή δικαιούχων και υπόχρεων δεν προσκρούει στην έχουσα υπερνομοθετική ισχύ, με βάση το άρθρο 28 παρ. 1 εδ. α' του Συντάγματος, διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της Διεθνούς Συμβάσεως της Ρώμης της 4-11-1950 (Ε.Σ.Δ.Α.), που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, που εξασφαλίζει σε κάθε πρόσωπο το δικαίωμα να δικάζεται η υπόθεση του δίκαια και αμερόληπτα, ούτε και αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου στην τελευταία Σύμβαση, που επιβάλλουν το σεβασμό της περιουσίας του προσώπου, αφού οι διατάξεις αυτές εμποδίζουν μεν το νομοθέτη να καταργεί και ενοχικά δικαιώματα, όχι όμως και να θεσπίζει κανόνες που καθορίζουν διαφορετικό κατά περίπτωση χρόνο παραγραφής των αξιώσεων, που θα γεννηθούν μετά την έναρξη της ισχύος τους (ΟΛΑΠ 31/2007-Α' Δημοσ. ΤΝΠΝόμος, ΟΛΑΠ 38/2005 ΝοΒ 2005,1577, ΑΠ 808/2005 ΤΝΠΝόμος, ΑΠ 663/2003 ΝοΒ 52, 227, ΑΠ 450/2003 ΕΛΔνη 44,1637, ΑΠ 528/2003 ΤΝΠΝόμος, ΑΠ 1447/2002 ΕΕργΔ 2004,975, ΑΠ 1069/2002 ΕΕργΔ 2004,490, ΑΠ 470/2001 ΤΝΠΝόμος, ΑΠ 1489/1995 Δνη 1998, 852, ΕφΏων 24/2007 - ΕΕργΔ 2007, 527 και ΤΝΠΝόμος 458512, ΕφΠειρ 530/1998 ΠειρΝομολ 1998, 303, ΕιρΑθ 568/2006 - Α' Δημοσ. ΤΝΠΝόμος). Ακόμη, με το άρθρ. 51 του ίδιου ως άνω ν.δ/τος ορίζονται τα εξής : «Φυλαττομένης της ισχύος των ειδικών διατάξεων, η παραγραφή των χρηματικών αξιώσεων κατά του ν.π. διακόπτεται μόνον: α) Δια της υποβολής της υποθέσεως εις το αρμόδιον δικαστήριον ή εις διαιτητάς, οπότε άρχεται εκ νέου η παραγραφή από της τελευταίας διαδικαστικής πράξεως των διαδικιών του δικαστηρίου ή των διαιτητών β) Δια της υποβολής προς το ν.π. αιτήσεως περί πληρωμής της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή άρχεται εκ νέου από της χρονολογίας την οποίαν φέρει η έγγραφος απάντησις της αρμοδίας δια την αναγνώρισιν ή την πληρωμήν της απαιτήσεως Αρχής. Εν περιπτώσει μη απαντήσεως η παραγραφή άρχεται μετά πάροδον εξαμήνου από της χρονολογίας υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δευτέρας αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφήν. γ) Δια της εκδόσεως τίτλου πληρωμής». Σύμφωνα, δε, με την σχετική νομολογία, η ανωτέρω αίτηση πρέπει να υποβληθεί στο νομικό πρόσωπο με την έναρξη του χρόνου της οικείας παραγραφής και όχι εντός του έτους, στο οποίο γεννήθηκαν οι αξιώσεις του υπαλλήλου (ΑΠ 1139/2003 Α' Δημοσ. ΤΝΠΝόμος, ΑΠ 1110/2003 Α' Δημοσ. ΤΝΠΝόμος, 1447/2002 ό.π., ΑΠ 839/2002 ΕΕργΔ 2004,152, ΑΠ 1727/1998 ΕΕΝ 2000,284). Επισημαίνεται, ακόμη, ότι το οικονομικό έτος, που αναφέρεται στο άρθρ. 49 του ως άνω Ν.Δ/τος συμπίπτει με το ημερολογιακό, αρχίζει δηλ. την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους κατ' άρθρο 2 § 2 του ίδιου ν.δ/τος (ΑΠ 165/2013 ΤΝΠΝόμος).

Εν προκειμένω, από τα προσκομισθέντα από τους ενάγοντες έγγραφα προκύπτει, βάσει της αυτεπάγγελτης εξέτασης από το Δικαστήριο, ότι η ένδικη αγωγή κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου την 22-12-2016, όπως προαναφέρθηκε και επιδόθηκε στο εναγόμενο νηδδ (Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών) στις 23-12-2016, όπως προκύπτει από την οικεία υπ' αριθμ. 1591/2016 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Νίκης Δ. Τσάνα, που επικαλούνται και προσκομίζουν οι ενάγοντες. Με την υποβολή της υπόθεσης στο Δικαστήριο τούτο και ειδικότερα με την επίδοση της ένδικης αγωγής κατά τα ανωτέρω, διακόπηκε (άρθρ. 51 ως άνω ν.δ/τος) η διετής παραγραφή των επιδικών αξιώσεων των εναγόντων κατά του εναγομένου νηδδ καθώς αναφορικά με το επίδομα των μηνών του έτους 2014 ο χρόνος της διετούς παραγραφής της οικείας αξίωσης, η οποία άρχισε από το τέλος του έτους, στο οποίο αυτή γεννήθηκε, δηλαδή την 1-1-2015 και επρόκειτο να συμπληρωθεί την 31-12-2016, διακόπηκε την 23-12-

2016 όταν και επιδόθηκε η ένδικη αγωγή στο εναγόμενο κατά τα ανωτέρω εκτεθέντα. Η ίδια, βεβαίως, διακοπή της παραγραφής έχει επέλθει με την άσκηση της ένδικης αγωγής και για τις αξιώσεις των εναγόντων προς καταβολή του επιδόκου επιδόματος για τους υπόλοιπους επίδικους μήνες (Ιανουάριο 2015 και Δεκέμβριο 2016). Αντίθετα, οι αξιώσεις των εναγόντων για το χρονικό διάστημα από 27-10-2011 έως 31-12-2011 και για τα δύο επόμενα έτη (2012 και 2013), έχουν υποπέσει στην εν λόγω διετή παραγραφή καθώς μόνον για τις αξιώσεις του έτους 2013 η διετία του χρόνου της παραγραφής εκκίνησε την 1-1-2014 και συμπληρώθηκε την 31-12-2015 χωρίς να έχει ασκηθεί η σχετική αγωγή για την διεκδίκηση του επιδόκου επιδόματος. Το ίδιο, βέβαια, κατά μείζονα λόγο, ισχύει και για τις αξιώσεις του ως άνω χρονικού διαστήματος του 2011 και αυτές του έτους 2012. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί ως ουσία αβάσιμη, λόγω παραγραφής, αναφορικά με τις αξιώσεις του χρονικού διαστήματος από 27-10-2011 έως 31-12-2011 και των ετών 2012 και 2013 ενώ για τα λοιπά επίδικα έτη (2014, 2015, 2016 = 36 μήνες) πρέπει να ερευνηθεί για την ουσιαστική βασιμότητά της.

Περαιτέρω, από την εκτίμηση της κατάθεσης του μάρτυρος απόδειξης της αγωγής, που εξετάστηκε ενόρκως στο ακροατήριο, των εγγράφων, που επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι και από τις ομολογίες, που συνάγονται από τις προτάσεις τους (άρθρ. 261 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Οι ενάγοντες, αμφότεροι, είναι υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του εναγομένου ΝΠΔΔ, πρόσληφθέντες ο μιν πρώτος την 25-6-2002, η δε δεύτερη την 14-7-2006 (ημερομηνίες δημοσίευσης στο ΦΕΚ των ΥΔΕ του Υπουργείου Υγείας Πρόνοιας και του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, αντίστοιχα, με τις οποίες εγκρίθηκαν οι σχετικές αποφάσεις του Διοικητή του εναγομένου περί της πρόσληψης των εναγόντων), όπως αναφέρεται στα πιστοποιητικά για την υπηρεσιακή εξέλιξή τους, που προσκομίζονται με τις προτάσεις τους ως σχετ. 5 και 6 αυτών. Από την ημερομηνία της πρόσληψής τους μέχρι και σήμερα οι ενάγοντες απασχολούνται στο Πρόγραμμα Φυλακών Κορυδαλλού, που υπάγεται στον Α' Συμβουλευτικό Σταθμό Ανδρών του «18ΑΝΩ» με την ειδικότητα ο μιν πρώτος εξ αυτών του Ειδικού Θεραπευτή, η δε δεύτερη από αυτούς της Κοινωνικής Λειτουργού. Οι ενάγοντες είναι οι μοναδικοί υπάλληλοι του εναγομένου νηδδ (Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής-Δασφνί), που απασχολούνται στο ψυχιατρικό κατάστημα των φυλακών Κορυδαλλού όπως και στο Νοσοκομείο Κρατουμένων Κορυδαλλού, με αντικείμενο απασχόλησής τους, την πραγματοποίηση ατομικών ομαδικών συνεδριών συμβουλευτικού χαρακτήρα με τους κρατούμενους (υγιείς και αρρώστους) των φυλακών Κορυδαλλού, κυρίως δε με ταξικομανείς, με σκοπό την στήριξη και ευαισθητοποίηση των κρατουμένων σε θέματα απεξάρτησης από ναρκωτικές ουσίες. Η εν λόγω εργασία των εναγόντων παρέχεται καθημερινά και αποκλειστικά υπό άκρας ανθυγιεινές και επικίνδυνες συνθήκες και τούτο διότι έρχονται σε επαφή εκ του σύνεγγυς με άτομα υψηλού κινδύνου, έγκλειστους και πρώην επικίνδυνους εγκληματίες, οι περισσότεροι εκ των οποίων είναι φορείς επικίνδυνων μεταδιδόμενων νοσημάτων. Οι συνθήκες, κάτω από τις οποίες παρέχουν την εργασία τους οι ενάγοντες στο αντίδικό τους νοσηλευτικό ίδρυμα περιγράφονται στις από 5-12-2016 βεβαιώσεις, που εξέδωσε η υπηρεσία του εν λόγω ιδρύματος, στην οποία απασχολούνται οι ενάγοντες (βλ. σχετ. 3 και 4 των προτάσεων των εναγόντων). Περαιτέρω, οι αποδοχές των εναγόντων καθορίζονται, από 27-10-2011, από το ν. 4024/2011 ενώ το εναγόμενο υπάγεται στις διατάξεις του ν.δ. 2592/1953 (ΦΕΚ 254/53) περί οργάνωσης της Ιατρικής Αντιλήψεως, όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν από τις διατάξεις του Ν. 1397/1983 για το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Με το άρθρο 15, δε, του Ν. 4024/2011 προβλέφθηκε η δυνατότητα καταβολής του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας μέχρι του ποσού των εκατόν πενήντα (150,00) ευρώ μηνιαίως και χορηγήθηκε εξουσιοδότηση για την έκδοση κοινής απόφασης από τους Υπουργούς

Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και των Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμοδίου Υπουργού, με την οποία θα καθορίζονται οι δικαιούχοι καθώς και οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης του εν λόγω επιδόματος. Δυνάμει της ανωτέρω εξουσιοδότησης νόμου εκδόθηκε τη υπ' αριθμ. Οικ 2/16519/0022 ΚΥΑ (ΦΕΚ Β' 465), η οποία όριζε ότι στους μόνιμους και δόκιμους πολιτικούς υπαλλήλους και υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου και ορισμένου χρόνου (ΙΔΑΧ - ΙΔΟΧ) του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. Α' και Β' βαθμού καταβάλλεται εκτός από τον βασικό μισθό τους, επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας ανά κατηγορία ως εξής: α) Κατηγορία Α' σε εκατόν πενήντα (150) ευρώ. β) Κατηγορία Β' σε εβδομήντα (70) ευρώ. γ) Κατηγορία Γ σε τριάντα πέντε (35) ευρώ και ότι στην κατηγορία Α' περιλαμβάνονται οι κάτωθι ειδικότητες: α) Το προσωπικό νοσηλευτικής υπηρεσίας, εργαστηρίων και καθαριότητας, οι απασχολούμενοι αποκλειστικά σε ακτινολογικούς θαλάμους και εμφανίσεις, οι οδηγοί και βοηθοί ασθενοφόρων - διασώστες και οι συντηρητές πειραματόζων των Νοσοκομείων, των Μονάδων Κοινωνικής Φροντίδας της Χώρας, του Εθνικού Κέντρου Άμεσης Βοήθειας (Ε.Κ.Α.Β.), των Κέντρων Υγείας, των Κέντρων Ψυχικής Υγείας, των Ν.Π.Δ.Δ. του Τομέα Πρόνοιας και των Αγροτικών Ιατρείων τα οποία υπάγονται στα Δημόσια Νοσοκομεία. Οι Θαλαμηπόλοι Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών...». Δυνάμει της ίδιας ως άνω εξουσιοδοτικής διάταξης νόμου έχουν εκδοθεί οι ΚΥΑ υπ' αριθμ. 25/53212/0022 (ΦΕΚ Β' 2012/24-7-2014), 2/39845/0022 (ΦΕΚ Β' 1626/28-6-2013), 2/33348/0022 (ΦΕΚ Β' 1398/30-4-2012), 2/31560/0022 (ΦΕΚ Β' 1416/30-4-2012), με τις οποίες χορηγήθηκε το επίδομα επίδομα σε υπαλλήλους νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στους ΟΤΑ, σε υπαλλήλους της ΟΣΕ Α.Ε., ΤΡΑΙΝΟΣΕ Α.Ε., ΣΤΑΣΥ Α.Ε., ΟΣΥ Α.Ε., σε υπαλλήλους (μόνιμους, δόκιμους και ΙΔΑΧ) του Ταμείου Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων και του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι δικαιούχοι του επιδόμου επιδόματος είναι εκτός του νοσηλευτικού προσωπικού των Νοσοκομείων και των Κέντρων Ψυχικής Υγείας και οι θαλαμηπόλοι των Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών, οι οποίοι έρχονται καθημερινά σε επαφή με τους νοσηλευόμενους ψυχικώς πάσχοντες, οι οποίοι, λόγω των προβλημάτων, που αντιμετωπίζουν, εκδηλώνουν επιθετική συμπεριφορά προς τους θαλαμηπόλους με κίνδυνο της σωματικής ακεραιότητας των τελευταίων. Κάτω από τις ίδιες συνθήκες, όμως, παρέχουν την εργασία τους, όπως προεκτέθηκε και οι ενάγοντες, οι οποίοι λόγω της ειδικότητάς τους έρχονται καθημερινά σε επαφή με κρατούμενους τοξικομανείς και παρά ταύτα δεν λαμβάνουν το εν λόγω επίδομα. Συνεπώς, η εξαίρεση των εναγόντων από την χορήγηση του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας για το λόγο, μόνο, ότι η ειδικότητά τους δεν υπάγεται στη νοσηλευτική υπηρεσία του εναγομένου, είναι άνιση, αυθαίρετη και καταχρηστική καθώς οι ενάγοντες πληρούν τις προϋποθέσεις για τη λήψη του επιδόμου επιδόματος διότι οι λόγοι που οδήγησαν το νομοθέτη στη θέσπισή του και τη χορήγησή του (μεταξύ άλλων εργαζομένων, όπως αυτοί των νηπιδ των ΟΤΑ και του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού) στο προσωπικό των Ψυχιατρικών Νοσοκομείων και Κλινικών, που απασχολείται με την ειδικότητα του Θαλαμηπόλου, συντρέχουν και στο πρόσωπο των εναγόντων, που εργάζονται στο εναγόμενο νοσηλευτικό ίδρυμα με τις προαναφερόμενες ειδικότητες (Ειδικός Θεραπευτής και Κοινωνικός Λειτουργός). Ως εκ τούτου η εξαίρεση των εναγόντων από την καταβολή του επιδόμου επιδόματος, χωρίς να προκύπτει ότι αυτή επιβάλλεται από ιδιαίτερους λόγους κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, συνιστά, πρωτίστως, παράβαση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αρχής της ισότητας (άρθρ. 4 παρ. 1 συνδ. 2 παρ. 1β του Συντάγματος) και για την αποκατάστασή της πρέπει να

εφαρμοσθεί και για τους ενάγοντες, σε βάρος των οποίων έγινε η δυσμενής διάκριση, η διάταξη (της ΚΥΑ Οικ 2/16519/0022), η οποία ισχύει για τις κατηγορίες των εργαζομένων υπέρ των οποίων θεσπίστηκε η περιεχόμενη στην εν λόγω διάταξη ειδική ρύθμιση. Συνεπώς, το εναγόμενο νηδδ οφείλει σε έκαστο των εναγόντων, μετά την απόρριψη της κρινόμενης αγωγής ως ουσία αβάσιμης λόγω παραγραφής για τα έτη 2011-2013 κατά τα ανωτέρω, το ποσό των ευρώ (150,00 το μηνιαίο επίδομα Χ 36 μήνες =) 5.400,00 ως επίδομα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας για τα έτη 2014-2016.

Κατόπιν αυτών, ανωτέρω η ένδικη αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί το εναγόμενο νηδδ να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων το ποσό των πέντε χιλιάδων τετρακοσίων (5.400,00) ευρώ, εντόκως νομίμως (με επιτόκιο 6% κατ' άρθρ. 21 ν.δ/τος της 26.6./10-7-1944, 304 π.δ/τος 410/1995, βλ. ΑΕΔ 7/2011 ΔΕΝ τ. 1578-σελ. 502, ΣτΕ 1620/2011 ΤΝΠΝομος, ΑΠ 1917/2007 ΔΕΝ 2008, 552) από την επομένη της επίδοσης της κρινόμενης αγωγής (βλ. σχετικά την ως άνω οικεία έκθεση επίδοσής της), δηλαδή από την 24-12-2016 μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως. Αναφορικά, δε, με το αίτημα των εναγόντων περί κηρύξεως της παρούσας προσωρινά εκτελεστής αυτό πρέπει να απορριφθεί διότι το Δικαστήριο κρίνει ότι στην ένδικη υπόθεση δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της διάταξης του άρθρ. 908 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ. Τέλος, πρέπει να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων κατ' άρθρ. 179 περ. γ' ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμολία των διαδίκων.

Δέχεται εν μέρει την ένδικη αγωγή.

Υποχρεώνει το εναγόμενο νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών) να καταβάλει σε έκαστο των εναγόντων το ποσό των πέντε χιλιάδων τετρακοσίων (5.400,00) ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την 24-12-2016 μέχρι την ολοσχερή εξόφληση.

Συμφωνίζει την δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στις 30 Ιουνίου 2017, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΑΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από την
Ειρηνοδίκη επειδή η Γραμ-

ΕΙΡΗΝΗΚΟΤΑ ωθείται.

Αθήνα Ε.3.18Δ...2017...

ΣΥΝΤΕΛΗ

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής επιδότη νομίμως την παρούσα προς το **ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΑΤΤΙΚΗΣ (ΔΑΦΝΙ)** που εδρεύει στο Χαϊδάρι Αττικής (Λ. Αθηνών 374) και νόμιμα εκπροσωπείται από την κα **Διοικήτρια του**, προς γνώσιν και για τις έννομες συνέπειες, καλούμενο άμα όπως νομίμως και εγκαίρως καταβάλλει τα επιδικασθέντα εις έκαστο-η των αναφερόμενων δικαιούχων υπαλλήλων του χρηματικά ποσά, προς αποφυγή περαιτέρω εξόδων και ιδίως επιβάρυνσης του Νοσοκομείου με τόκους υπερημερίας εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος.

Αθήνα, 4-7-2017

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος